

РЕШЕНИЕ

№ 542

гр. Търговище, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря Стела Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20223530100312 по описа за 2022 година

Предявени са главни искове в условия на алтернативност по чл.17, ал.1 от ЗЗД във вр.с чл.26 от ЗЗД, както и обективно кумулативно съединени искове по чл.327, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД за сумата от по 3000лв. всеки.

Ищецът – „Напред Транс“ ЕООД твърди, че с ответното дружество са били в търговски отношения по повод продажба на следните два броя превозни средства: Влекач, с марка: ДАФ. модел: ТЕ 47 ХС, рег№ *****, Рама № XLRTE47XS0E676802, двигател №U89463, цвят: син и ПОЛУРЕМАРКЕ, марка и модел: ШМИТЦ СЦС 24. рег№ *****, рама №WSM00000003001750, цвят: сив. По тези два договора ищецът е продавач, а ответника купувач.

Страните се договарят двете превозни средства да бъдат закупени от купувача за общата сума в размер на 19 000лева. На 23.12.2021г. управителят на ищцовото дружество - И.Н. пристига в гр. Търговище и с управителя на ответното търговско дружество подписват предварителен договор за покупко - продажба на описаните по- горе превозни средства, с който се съгласяват, че в деня на подписването му 23.12.2021 г. купувачът заплаща частична сума в размер на 13 000 лева, а останалата сума в размер на 6000лева с ДДС ще бъде заплатена от купувача по Б.та сметка на продавача след сключването на окончателния договор за покупко-продажба.

За платената сума в размер на 13 000лева е издаден и разходен касов ордер от „Спартак Логистик“ ЕООД. Страните уговарят още, че до 12дни след този ден ще бъде подписан окончателния договор. Владението върху двете превозни средства е предадено от продавача на купувача. С предварителния договор за покупко- продажба страните целят да прикрият определени уговорки между тях. Предварителният договор отразява

действителната воля на договарящите и е доказателство, че част от клаузите в последващите окончателни договори са привидни. Прикрита е действителната продажна цена на превозните средства /19 000лв/, както и договорката, че плащането на останалата сума в размер на 6000лева с ДДС ще бъде заплатена след прехвърляне на собствеността върху купувача/след подписване на окончателните договори/.

На 27.12.2021г. фирма „Напред Транс“ ЕООД издава две фактури на получателя „Спартак Логистик“ ЕООД, а именно фактура №462/27.12.2021г. на обща стойност 3 000 лв. с ДДС и фактура №461/27.12.2021 г. на обща стойност 3000 лева с ДДС, които са осчетоводени и от двете фирми. В тях е посочен начин на плащане „по сметка“, както е уговорено и в предварителния договор за покупко-продажба. Твърди се, че според обичайната търговска практика, първо се фактурира стоката, като се издаде счетоводния документ фактура, а след това до 14 дни се заплаща сумата /продажната цена в случая/ по тази фактура. В настоящия случай е уговорен начин на плащане- по банка.

На 30.12.2021г. управителят на „Напред Транс“ отново идва в гр. Търговище, за да прехвърли собствеността върху двете превозни средства на купувача. На същата дата е подписан договор за покупко- продажба на ППС от 30.12.2021г., с нотариална заверка на подписите за прехвърляне собствеността на Полуремаркетото, описано в предварителния договор, но страните не успяват да прехвърлят собствеността и върху другото договорено превозно средство- Влекач, тъй като установяват, че на същия има наложен Запор. Нотариално завереният договор от 30.12.2021г. е бланкетен и не отразява част от действителната воля на страните. В него е описано, че продажната цена на полуремаркетото е 3000лева с ДДС/а видно от предварителния договор за покупко- продажба цената е много по- висока/19 000лв общо за двете ППС/, описано е още, че продавачът е получил сумата по банков път. Това обстоятелство не е вярно, тъй като от приложените по делото счетоводни документи и банкови извлечения от Б.та сметка на продавача, се установява, че няма постъпления по Б.та сметка на ищеца от купувача за тази сума и на това основание, купувачът изобщо не е превеждал пари по нея. Друго доказателство, че договорът е бланкетен и не отразява действителната воля на страните по отношение на тези две негови клаузи /размера на цената и факта на плащането/ е, че в т.1 от него е записано „продавачите продават на купувача...“, а очевидно продавачът е един. Тези твърдения се потвърждават и от изявлението, направено от управителя на ответната фирма, изразено в изпратената от нея нотариална покана от 08.02.2022г. до И.Н.- управител на „Напред Транс“ ЕООД. В нея ответникът заявява, че е заплатила сумата в размер на 13 000лева за двете превозни средства, описани в предварителни договор за покупко-продажба, съгласно именно този предварителен договор, което е признание, че към 08.02.2022г., което е след датата на подписване на първия нотариално заверен окончателен договор от 30.12.2021 г., действително не е платена сумата в размер на 3000лв, както е написано в договора за продажба на Полуремаркетото/30.12.2021 г./. Това признание на управителя на „Спартак Логистик“ потвърждава симулативността на клаузата на окончателния договор, която гласи, че сумата в размер на 3000лв е вече платена, тъй като тя заявява, че към 08.02.2022г. е

заплатила единствено сумата в размер на 13 000лв.

На 30.12.2021г. едновременно с окончателния договор за покупко- продажба на Полуремаркетото, ищцовото дружество, чрез своя управител И.Н., подписва при нотариус в гр. Търговище и пълномощно в полза на ответника, по силата на което му дава право да се разпорежи с второто ППС- Влекач. Договорката между страните била, че след новогодишните празници, ищецът ще вдигне запора върху Влекача и ответникът, чрез пълномощното, ще си прехвърли собствеността върху същото, след което ще заплати останалата сума в размер на 6 000лева по Б.та сметка на продавача./направеното от ищеца пълномощно за разпореждане е още едно доказателство, че волята на страните е била първо да се прехвърли собствеността върху двете превозни средства, а след това да се заплати остатък от 6000лева./. В първите работни дни на 2022г. ищецът вдига запора върху Влекача и се свързва с представителя на „Спартак Логистик“, за да я уведоми за това и да може да финализира сделката /купувача да си прехвърли собствеността върху Влекача и след това продавача да може да си получи сумата от 6000лева по сметката./. След проведения разговор между страните обаче, купувачът заявява, че е изтекъл срокът на съпътстващата пълномощното декларация по чл.264, ал.2 от ДОПК и че същата трябва да се поднови. На 12.01.2022г. управителят на „Напред Транс“ изготвя декларацията при нотариус и я изпраща в гр.Търговище на ответника. От тогава 12.01.2022г. до 31.01.2022г. купувачът или не вдига на позвъняванията на продавача, или все отлага сделката по различни причини, както и плащането на парите/6000лв/.

След това неоснователно забавяне на 31.01.2022г. управителят на „Напред Транс“ пуска жалба до Районна прокуратура Търговище против управителя на ответната фирма с оплакване, че е измамен и все още не е получил сумата в размер на 6000лева., а на 01.02.2022г. изпраща и уведомление до нотариус в гр. Търговище, чрез което си оттегля пълномощното в полза на „Спартак Логистик“ ЕООД. С тези си действия ищецът цели единствено да се финализира сделката по прехвърляне на собствеността на Влекача, както и да си получи остатък от продажната цена на двете превозни средства в размер на 6000лева.

По подадената от управителя на „Напред Транс“ ЕООД жалба до прокуратурата е образувана преписка с вх.№250/2022г. по описа на РП- Търговище.

Предвид изложеното молят съда съда да постанови решение в което Да ПРИЗНАЕ за УСТАНОВЕНО на основание чл.17 ал.1 от ЗЗД, че по отношение на „Спартак Логистик“ ЕООД и „Напред Транс“ ЕООД, съществуват прикрити уговорки, които гласят, че останалата сума от продажната цена на Влекача и Полуремаркетото в размер на 6000лв. ще бъде заплатена от купувача по Б.та сметка на продавача след прехвърляне на собствеността на двете превозни средства на името на купувача, както и да ОБЯВИ, че тази прикрита уговорка замества по закон дисимулативните такива в двата окончателни нотариално заверени договора от 30.12.2021г и от 10.02.2022г. които гласят, че продавачът е получил продажните цени от по 3000лв за всяко превозно средство преди подписване на договорите“, Да ОБЯВИ за нищожни на осн. чл.26 от ЗЗД: клаузата в договор за покупко- продажба на Полуремарке от 30.12.2021г., в която е записано, че продавачът е получил

продажната цена от 3000лева по банков път преди подписване на договора, както и клаузата в договор за покупко- продажба на Влекач от 10.02.2022г., в която е записано, че продавачът е получил продажната цена от 3 000лева при подписване на договора, поради противоречие със закона, както и поради заобикалянето му.

Предявява и осъдителни иски и моли съда да ОСЪДИ „Спартак Логистик“ ЕООД да ЗАПЛАТИ на „Напред Транс“ ЕООД, на основание чл. 327, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.79 ал.1 от ЗЗД сумата от 3000лева /три хиляди лева/, представляваща вземане за продажна цена по търговска продажба на Влекач и задължение по фактура с №461/27.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

Да ОСЪДИ „Спартак Логистик“ ЕООД да ЗАПЛАТИ на „Напред Транс“ ЕООД, на основание чл. 327, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.79 ал.1 от ЗЗД сумата от 3 000лева /три хиляди лева/, представляваща вземане за продажна цена по търговска продажба на Полуремарке и задължение по фактура с №462/27.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане. Претендира разноски.

Ответното дружество – „Спартак Логистик“ ЕООД оспорва иските по основание и размери. Признава факта на сключване на предварителния договор, приложен към исковата молба. Заплатили са сумата от 13 000 лева и договорката е била след прехвърлянето на двете превозни средства с окончателен договор да заплати и остатъка от 5000 лева /или 6 000 лева с ДДС/. Когато в изпълнение на горното отиват при нотариус Д. Г. на 30.12.2021г. да прехвърлят собствеността се оказва, че върху влекача има наложен заповест от НАП за изискуеми задължения на ищеца по делото. Ищецът останал много учуден и твърдял, че това е невъзможно, отричал да има задължения и т. н. В управителката на ответното дружество възниква съмнение, че може да стане обект на измама и договарят с ищеца да прехвърлят само собствеността на полуремаркетото, а след като се свали заповестта и се прехвърли влекача, тогава тя да заплати остатъка от 5 000 лева.

След като заповестта е свалена, на 10.02.2022 г. собствеността върху влекача е прехвърлена с представения към ИМ договор с нотариална заверка на подписите. Ищецът е помолил управителката на ответното търговско дружество да му бъде платена в брой, тъй като имал/или се опасявал, че ще му бъде наложен заповест върху сметката за задължения. Поради тази причина С.М. му е дала сумата от 6 000 лева с ДДС /съгласно уговорката им/ в брой пред свидетели след подписването на договора при нотариуса. Ищецът не е издал касов бон за сумата, като е заявил, че не носи в момента касов апарат. Не се оспорва факта, че плащане по банков път по двете издадени от ищцовото дружество фактури, не е извършвано. Моли съда да отхвърли иските.

Съдът, след преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна: По делото е безспорно установено, че страните са били в търговски взаимоотношения по повод продажбата на две МПС, Влекач, с марка: ДАФ. модел: TE 47 XC, рег№ *****, Рама № XLRTE47XS0E676802, двигател №1189463, цвят: син и ПОЛУРЕМАРКЕ, марка и модел: ШМИТЦ СЦС 24. рег№ *****,

рама №WS8M00000003001750, цвят: сив. като по двата договора ищецът е продавач а ответника купувач. На 31.12.2021г. страните сключват предварителния договор, приложен към исковата молба, по силата на който ответното дружество заплатило сумата от 13 000 лева за двете МПС-та, като договорката била след прехвърлянето на двете превозни средства с окончателен договор да заплати и остатъка от 5000 лева /или 6 000 лева с ДДС/.

Няма спор че, когато в изпълнение на горното отиват при нотариус Д. Г. на 30.12.2021г. да прехвърлят собствеността се оказва, че върху влекача има наложен запов от НАП за изискуеми задължения на ищеца по делото. По тази причина подписват само договор на покупко-продажба на Полуремаркетото.

След като заповът върху влекача е свален, на 10.02.2022 г. собствеността е прехвърлена с приложения към исковата молба договор с нотариална заверка на подписите.

И в двата договора е записано, че продажните цени от по 300лв. за двете МПС-та са получени напълно и в брой от продавача.

В тази връзка са приложени, разходен касов ордер на стойност 13000лв. от 23.12.2021г., фактура № 0000000461/27.12.2021г. на стойност 3000лв. и фактура № 0000000462/27.12.2021г. на стойност 3000лв. Ответника не оспорва факта, че плащане по банков път по двете издадени от ищцовото дружество фактури, не е извършвано.

Твърди че това е станало в брой след изповядване на втория договор, което обстоятелство е и спорния по делото въпрос.

В тази връзка са ангажирани гласни доказателства, във връзка с представени писмени идоказателства, досежно цената по двете сделки.

От показанията на св. Галин Вълев Г., шофьор в ответното дружество се установи, че е присъствал на среща между управителите на двете дружества, след излизането им от нотариус Петя Ангелова. На тази среща, осъществена в автомобила на г-жа М. – „Тойота „ комби, последната предала на г-н И.Н. пачка с пари, които той преброил на задната седалка. Предаването на парите станало след срещата им при нотариуса. На знае за какво е била дадена сумата, нито колко са били парите.

По делото е назначена и счетоводна експертиза във връзка с издадените плажежни документи по двете продажби.

От заключението на вещното лице се установи, че и двете фактури са осчетоводени при ищеца и ответника. В счетоводството на ищеца е отразено, че фактурите не са платени и са отразени като задължение.

В счетоводството на ответното дружество е отразено, че двете фактури с включено ДДС, на стойност от по 3000лв. всяка са платени в брой, но не са представени РКО. Основанието за плащане са двата договора с нотариална заверка и подписите. Ответното дружество е ползвало данъчен кредит.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните изводи: Привидна сделка (договор) е тази, при която страните, въпреки, че правят

волеизявление за сключването ѝ, нямат за цел постигането на правните ѝ последици, създава се привидно правно състояние за третите лица. Искът за обявяване на нищожност на привидната сделка е установителен и предявяването му е свързано с наличието на правен интерес у ищеца. Такъв интерес безспорно е налице за всяка една от страните по сделката.

В случая ищецът е страна по договора за покупко-продажба (продавач), чиято относителна привидност в частта за цената по сделката се твърди и се иска да бъде установена, поради което същият разполага с правен интерес от прогласяване на нищожността. В разпоредбата на чл.17 ЗЗД е уредена "относителната симулация" на сделките, при която договарящите се споразумяват да прикрият действителната сделка с друга - привидна. Правните последици на привидната сделка не се желаят от страните, а те се стремят към последиците на прикритата сделка. Вън от горното следва да се отбележи и това, че договорът е симулативен, когато страните, които са го сключили, не желаят да бъдат обвързани, т. е. да възникне вещноправният ефект.

При всяка симулация страните се съгласяват да изповядат договора по начина, по който е написан, като привидността се състои именно в това, че между тях има съгласие да бъде изповядан договорът по определен начин, но нямат воля да бъдат обвързани по този начин. Целта при сключването на симулативния договор е не всъщност да се постигнат и проявят правните последици от него, а в тяхното съществуване да повярват третите лица и да се съобразят с неговите правни последици.

В канкретния случай не се установява по делото, че страните не желаят да бъдат обвързани от този два договора за покупко-продажба на МПС-та и тда произведе действие вещно правният ефект на прехвърлянето на собствеността. Напротив, след изповядване на сделката купувача е получил Полуремаркетото и Влекача, а продавача – цената за него. Следва да се отбележи и това, че между страните съществува подписан документ – Предварителен договор за покупко-продажба и РКО от 23.12.2021г. на стойност 13000лв., разкриващи наличието на други вътрешни отношения в отклонение на изразената воля в Договорите за покупко-продажба. Т.е. относителна симулация е налице единствено при клаузата за цената, след като стана ясно, че действителната такава е в размер на 19 000 лева. По делото няма спор, че симулативната цена е била вписана в договорите по желание и на двете страни, както и че плащане на продажните цени от по 3000лв., пред сделките не е имало.

Свидетелските показания не доказаха възражението на ответната страна, че по двете издадени фактури на стойност 3000лв. всяка, е извършено реално плащане в брой, след втората сделка на 10.02.2022г. Свидетелят Г., макар и заинтересован от изхода на спора, не може да даде подробности, колко пари, на какво основание и кога са били дадени от управителката на „Спартак Логистик“ ЕООД на управителя на „Напред Транс“ ЕООД, поради което съдът приема че предявеният иск по чл.17 от ЗЗД е основателен и доказан.

Съгласно съдебната практика, за да се докаже твърдение на симулация е достатъчно представянето на т.н. „обратно писмо“, каквото в случая представлява сключения между страните предварителен договор от 23.12.2021г., поради което само на това основание искът за прогласяване на относителна симулация и на това доказателство, следва да бъде уважен.

Предвид изводите на съда за основателност на иска с правно основание чл.17, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.26, ал.1, пр.1 от ЗЗД, съдът счита за основателни и доказани и двете осъдителни претенции по чл.327, ал.1 от ГПК, на стойност 3000лв. всяка.

Издадени две фактури а именно фактури №462/27.12.2021г. на обща стойност 3000 лева/ три хиляди лева/ с ДДС и фактура №461/27.12.2021г. на обща стойност 3000 лева/ три хиляди лева/ с ДДС, които представляват първичен счетоводен документ и основен такъв по търговските сделки, сключени между страните в производството.

По делото се доказва, че те са осчетоводени и от двете дружества, като ищецат е отразил, че по тях реално плащане не е извършено нито в брой нито по Б. сметка.

Договорите за прехвърляне на собствеността на превозните средства стоят извън търговския характер на сделката и са ирелевантни по отношение на императивните задължения на търговците да водят счетоводна документация и да отразяват приходите и разходите по продажбите си в точно определени от закона документи. Те изпълняват изискуемата от закона форма за прехвърляне на собствеността върху двете превозни средства, отразяват вещно транслативния и ефект, но не отразяват търговската страна по сделката, която започва с издадените фактури и трябва да приключи с издаден фискален или касов бон или платежно нареждане за реално извършено плащане.

Поради това ответното дружество като, неизправна страна по двата търговски договора за продажба на полуремарке от 30.12.2021г. и влекач от 10.02.2022г. следва да бъде осъдено да ги заплати на ищеца.

С оглед изводите на съда, направеното искане от ищите и разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноси в размер на 1358.02 лева, по приложен списък по чл.80 от ГПК, включващи внесени държавн атакса, разходи за гориво, депозит за вещо лице, реално изплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖНИ като относително симулативни клаузите в договори за покупко-продажба на ППС- полуремарке, с нотариална заверка на подписите от 30.12.2021г. и договор за покупко-продажба на МПС- Влекач, с нотариална заверка на подписите от 30.12.2021г. сключени между „Спартак Логистик“ ЕООД и „Напред Транс“ ЕООД,, в които е записано, че продавачът е получил продажната цена от по 3000лв. за всяко превозно средство, преди подписване на договорите и **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** на основание чл.17 ал.1 от ЗЗД, че прикритите договори са действително съглашение за окончателно прехвърляне на собствеността срещу задължение останалата сума от продажната цена на Влекача и Полуремаркетото в размер на 6000лв. (по 3000лв. за всяко) да бъде заплатена от купувача „Спартак Логистик“ ЕООД по Б.та сметка на продавача „Напред Транс“ ЕООД,, след прехвърляне на собствеността на двете превозни средства.

ОСЪЖДА „Спартак Логистик“ ЕООД, ЕИК:205500100, със седалище и адрес на управление гр.Търговище, ул.“Сердика“ № 7, представлявано от управителя С.М. М. да

ЗАПЛАТИ на „Напред Транс“ ЕООД, ЕИК: 205332115 със седалище и адрес на управление гр.Кюстендил, кв.Герена, бл.168, ап.18, представлявано от управителя И.Н., сумата от 3000лева /три хиляди лева/, представляваща продажна цена по търговски договор за продажба на Влекач, обективиран във фактура с №461/27.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.03.2022г. до окончателното □ изплащане, на основание чл.327, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.79 ал.1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Спартак Логистик“ ЕООД, ЕИК:205500100, със седалище и адрес на управление гр.Търговище, ул.“Сердика“ № 7, представлявано от управителя С.М. М. да ЗАПЛАТИ на „Напред Транс“ ЕООД, ЕИК: 205332115 със седалище и адрес на управление гр.Кюстендил, кв.Герена, бл.168, ап.18, представлявано от управителя И.Н. сумата от 3 000лева /три хиляди лева/, представляваща продажна цена по търговски договор за продажба на Полуремарке обективиран във фактура с №462/27.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.03.2022г.а до окончателното □ изплащане, на основание чл.327, ал.1 от ТЗ във вр. с чл.79 ал.1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Спартак Логистик“ ЕООД, ЕИК:205500100, със седалище и адрес на управление гр.Търговище, ул.“Сердика“ № 7, представлявано от управителя С.М. М. да ЗАПЛАТИ на „Напред Транс“ ЕООД, ЕИК: 205332115 със седалище и адрес на управление гр.Кюстендил, кв.Герена, бл.168, ап.18, представлявано от управителя И.Н., сумата от **1358.02 лева**, представляваща направените по делото разноси, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Търговишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните на осн. чл.259, ал.1 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____